INS INSOLVENTIERECHT UPDATES

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 18, 2026

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. M. Pinar, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:4593 14-07-2026

Schorsing uitvoerbaarverklaring bij voorraad afgewezen. Het belang van de curator bij verhaal prevaleert.
Geen schorsing van uitvoerbaarverklaring bij voorraad van een veroordeling tot betaling van het faillissementstekort. Het belang van de curator bij behoud van verhaalsmogelijkheden weegt zwaarder dan het belang van de DGA.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:4466 09-07-2026

Vernietiging faillissement blijft in hoger beroep in stand
Na verzet is een faillissement dat is uitgesproken op verzoek van een bedrijfstakpensioenfonds vernietigd door de rechtbank. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank, omdat het pensioenfonds zijn vorderingsrecht niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2026:1215 12-05-2026

Verrekening na cessie van tot de boedel behorende vordering door curator
Na cessie van een tot de boedel behorende vordering door de curator beroepen de schuldenaren zich op verrekening met hun eigen vorderingen op de gefailleerde. Het hof oordeelt dat artikel 53 lid 3 Fw overeenkomstig van toepassing is op de cessionaris, zodat de gegrondheid van de tegenvorderingen moet worden beoordeeld. Het beroep op verrekening slaagt uiteindelijk niet.

Rechtbank

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:5191 19-08-2026

Onbehoorlijk bestuur komt bestuurders Serenotex duur te staan
De rechtbank oordeelt dat de boekhoudplicht is geschonden. Daarmee staat vast dat het bestuur zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld en wordt vermoed dat de onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Ter weerlegging van dit vermoeden wijzen de bestuurders onder meer op een mislukte order, de coronacrisis en de oorlog in Oekraïne. De rechtbank verwerpt dit beroep, omdat de vennootschap al vanaf de overname van een noodlijdende onderneming in 2016 niet levensvatbaar was.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2026:7674 12-08-2026

Bestuurdersaansprakelijkheid, bewijsvermoeden wordt niet weerlegd door te wijzen naar beslaglegging OM
De rechtbank wijst de vorderingen van de curator, mede op grond van artikel 2:248 BW, tegen vier gedaagden bij verstek toe. De vijfde gedaagde is verschenen in de procedure, maar was niet aanwezig op de zitting en zijn advocaat heeft zich onttrokken. Ook de vorderingen tegen de vijfde gedaagde worden toegewezen.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2026:4988 04-08-2026

De curator spreekt de ex-partner van de failliet aan tot betaling van huur wegens verblijf in de woning van failliet
De kantonrechter oordeelt dat de ex-partner onvoldoende gemotiveerd heeft betwist dat sprake was van een huurovereenkomst en veroordeelt de ex-partner om achterstallige huur aan de curator te betalen.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:21270 30-07-2026

Faillissement wordt vernietigd omdat betalingsregeling was getroffen
Een vennootschap is bij verstek failliet verklaard, ondanks een getroffen betalingsregeling met de aanvrager. De faillissementskosten worden ten laste van de aanvrager gebracht en de aanvrager wordt veroordeeld in de proceskosten.

Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2026:6827 29-07-2026

Ontslag van instantie na de faillietverklaring. Met wenk
De kantonrechter verleent op grond van artikel 27 lid 2 Fw ontslag van instantie in een verzetprocedure die voor de faillietverklaring is ingesteld door de gefailleerde. In de wenk wordt beargumenteerd dat de procedure had moeten worden geschorst op grond van artikel 29 Fw.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:9974 28-07-2026

Pluraliteit blijkt uit kortlopende lening uit jaarrekening over 2023
De rechtbank spreekt het faillissement uit van een vennootschap, terwijl het bestaan van een concrete steunvordering niet is aangetoond. Uit de jaarrekening over 2023 blijkt van een of meer andere schuldeisers met een of meer vorderingen van bijna € 30.000. Het actief was in 2023 ontoereikend om deze schulden te voldoen. Over 2024 is geen jaarrekening gedeponeerd en de schuldenaar heeft de pluraliteit van schuldeisers niet betwist.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:21091 22-07-2026

Lid telerscoöperatie moet contractuele vrijwaring nakomen na faillissement
Een lid van een telerscoöperatie moet de curatoren van de failliete coöperatie vrijwaren voor ruim € 45 miljoen aan teruggevorderde Europese landbouwsubsidies.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:21074 17-07-2026

WHOA. Afwijzing verzoek tot homologatie na afkoelingsperiode
Afkondiging afkoelingsperiode, gevolgd door afwijzing verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode en verzoek tot homologatie van het akkoord. Onvolledige informatie en nakoming van het akkoord onvoldoende gewaarborgd.

Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2025:633 19-02-2025

Oplegging bestuursverbod na schikking. Met wenk
Een curator heeft een bestuurdersaansprakelijkheidszaak geschikt. Onderdeel van de schikking is dat aan een van de (indirecte) bestuurders een bestuursverbod wordt opgelegd voor de duur van vijf jaar. De rechtbank wijst het gevorderde verbod toe.

RECHTSPRAAK

Ontslag van instantie na de faillietverklaring. Met wenk

De kantonrechter verleent op grond van artikel 27 lid 2 Fw ontslag van instantie in een verzetprocedure die voor de faillietverklaring is ingesteld door de gefailleerde. In de wenk wordt beargumenteerd dat de procedure had moeten worden geschorst op grond van artikel 29 Fw.

Een vennootschap is kennelijk bij verstek veroordeeld en is tegen het vonnis van de kantonrechter in verzet gekomen. Tijdens de verzetprocedure gaat de vennootschap failliet. De wederpartij heeft op grond van artikel 27 lid 1 Fw de curator opgeroepen om de procedure over te nemen, waarop de curator heeft laten weten het geding niet over te nemen. Daarom verzoekt de wederpartij om ontslag van instantie op grond van artikel 27 lid 2 Fw. De kantonrechter overweegt dat bij de beoordeling van een dergelijk verzoek een belangenafweging moet worden gemaakt. Niet gesteld of gebleken is waarom ontslag van instantie moet worden geweigerd, zodat het verzochte ontslag wordt verleend.

Wenk

Artikel 27 Fw is van toepassing als tijdens de faillietverklaring een rechtsvordering aanhangig is die door de schuldenaar is ingesteld. In dat kader geldt het adagium 'eens eiser blijft eiser'. Omdat de wederpartij de (oorspronkelijke) eiser was, had de kantonrechter niet artikel 27 Fw moeten toepassen, maar de procedure moeten schorsen op grond van artikel 29 Fw. Zeker in een verzetprocedure ligt dat voor de hand, omdat het rechtsmiddel van verzet de strekking heeft "dat het geding waarin verstek was verleend, op tegenspraak in dezelfde instantie wordt voortgezet" (HR 23 juni 1993, *NJ* 1993/559, r.o. 3.3. Zie ook HR 5 juni 2015, ECLI:NL:HR:2015:1473, r.o. 3.3.4). Zie voor een casus waarop artikel 27 Fw werd toegepast op de omgekeerde situatie, dus waar de (oorspronkelijke) eiser failliet was en de door de wederpartij ingestelde verzetprocedure nog liep ten tijde van de faillietverklaring, HR 22 juni 1990, *NJ* 1991/606.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Limburg
Datum uitspraak: 29-07-2026
ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2026:6827
Zaaknummer: 12093252 CV EXPL 26-519
Rechters: Boekhorst, I. I. Boekhorst
Wetsartikelen: 27 Fw en 29 Fw

RECHTSPRAAK

Vernietiging faillissement blijft in hoger beroep in stand

Na verzet is een faillissement dat is uitgesproken op verzoek van een bedrijfstakpensioenfonds vernietigd door de rechtbank. Het hof bekrachtigt het vonnis van de rechtbank, omdat het pensioenfonds zijn vorderingsrecht niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Op verzoek van een bedrijfstakpensioenfonds is een natuurlijke persoon ('geïntimeerde') bij verstek failliet verklaard door de rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft, naar aanleiding van ingesteld verzet, het faillissement vernietigd op 28 april 2026 (INS 2026-0172), omdat niet summierlijk is gebleken van het vorderingsrecht van het pensioenfonds. Het pensioenfonds heeft hoger beroep ingesteld tegen de vernietiging van het faillissement.

Ook het hof is van oordeel dat uit de stukken en overzichten die het pensioenfonds over heeft gelegd, niet blijkt hoe zijn vorderingsrecht is opgebouwd. Het pensioenfonds beroept zich op ambtshalve opgelegde aanslagen over een periode dat geïntimeerde geen personeel in dienst had. Verder lijkt uit een overzicht van het door het pensioenfonds ingeschakelde incassobureau Syncasso juist te volgen dat geïntimeerde niets is verschuldigd. Ook ter zitting kon niet worden uitgelegd hoe de vordering is opgebouwd. Het pensioenfonds voert nog aan dat geïntimeerde de vordering heeft erkend, omdat hij een betalingsregeling heeft voorgesteld. Het hof oordeelt dat dit geen erkenning was van de vordering. Na een sommatie waarbij een conceptfaillissementsrekest was gevoegd heeft geïntimeerde een betalingsregeling voorgesteld, maar nadat hij van zijn accountant had begrepen dat hij niets verschuldigd was, is daarover contact opgenomen met het pensioenfonds. Geïntimeerde heeft de vordering dus niet erkend.

Het hof laat de vernietiging van het faillissement in stand en veroordeelt het pensioenfonds in de proceskosten.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 09-07-2026
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:4466
Zaaknummer: 200.368.698/01
Rechters: M.M.A. Wind, C.P. Lunter en A.L. Goederee
Advocaten: S.K. Tuithof en M. Kumar
Wetsartikelen: 9 lid 2 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurdersaansprakelijkheid, bewijsvermoeden wordt niet weerlegd door te wijzen naar beslaglegging OM

De rechtbank wijst de vorderingen van de curator, mede op grond van artikel 2:248 BW, tegen vier gedaagden bij verstek toe. De vijfde gedaagde is verschenen in de procedure, maar was niet aanwezig op de zitting en zijn advocaat heeft zich onttrokken. Ook de vorderingen tegen de vijfde gedaagde worden toegewezen.

De curator van twee vennootschappen heeft vijf (indirect) bestuurders onder meer aansprakelijk gesteld op grond van artikel 2:248 BW. Slechts één daarvan, de enige natuurlijke persoon die is aangesproken, is in de procedure verschenen. Tegen de andere gedaagdec wordt verstek verleend en de vorderingen van de curator worden toegewezen.

Van de bestuurder die is verschenen, heeft de advocaat zich ongeveer een maand voorafgaand aan de mondelinge behandeling onttrokken. Een nieuwe advocaat heeft zich niet gesteld en de bestuurder is niet op de zitting verschenen.

De rechtbank oordeelt dat de publicatieplicht en de boekhoudplicht zijn geschonden. Wat de administratieplicht betreft heeft de curator geen administratie aangetroffen en is naar aanleiding van zijn verzoeken daartoe ook geen administratie aangeleverd. De curator heeft onbetwist gesteld dat er geen administratie is gevoerd. Daarom staat op grond van artikel 2:248 lid 2 BW vast dat het bestuur zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De bestuurder heeft ter weerlegging van dit vermoeden uitsluitend aangevoerd dat het faillissement is veroorzaakt door beslagleggingen van het OM. Voor het geval dit inderdaad een belangrijke oorzaak is van het faillissement, overweegt de rechtbank dat de beslagleggingen te wijten zijn aan het handelen van de bestuurder, zodat het bewijsvermoeden dat onbehoorlijk bestuur een belangrijke oorzaak is van het faillissement niet is weerlegd. De rechtbank wijst ook ten aanzien van de bestuurder die is verschenen de vorderingen van de curator toe.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum uitspraak: 12-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2026:7674
Zaaknummer: C/02/439873 / HA ZA 25-516 (E)
Rechters: R.T. Hermans
Advocaten: E. van der Kolk en J.C.M. van der Biezen
Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:10 BW en 2:394 BW

RECHTSPRAAK

Faillissement wordt vernietigd omdat betalingsregeling was getroffen

Een vennootschap is bij verstek failliet verklaard, ondanks een getroffen betalingsregeling met de aanvrager. De faillissementskosten worden ten laste van de aanvrager gebracht en de aanvrager wordt veroordeeld in de proceskosten.

Op 12 maart 2026 heeft de aanvrager verzocht om de faillietverklaring van een vennootschap. Daarop is een betalingsregeling getroffen en is de zaak aangehouden. Afgesproken was dat een bedrag ineens betaald zou worden van € 6.858 en vier termijnen van € 1.715. Het bedrag ineens is betaald en de eerste termijn ook, waarna de zaak opnieuw is aangehouden tot 9 juni 2026. Op 3 juni 2026 heeft de aanvrager de vennootschap gesommeerd uiterlijk 8 juni om 9.00 uur € 5.141,79 te betalen. Op 8 juni heeft de aanvrager aan de vennootschap laten weten laten weten te persisteren in de faillissementsaanvraag, omdat het restantbedrag niet is betaald. De vennootschap is bij verstek failliet verklaard.

De vennootschap stelt verzet in tegen het faillissementsvonnis, omdat zij vanwege de betalingsregeling niet verkeert in de toestand dat zij heeft opgehouden te betalen. De tweede termijn van de betalingsregeling is weliswaar niet betaald, maar de reden daarvoor is dat de vennootschap ineens werd gesommeerd de volledige restantvordering te voldoen.

De rechtbank vernietigt het faillissement. Hoewel er sprake was van een vergissing van de aanvrager, heeft hij de vennootschap voor een voldongen feit geplaatst. Vanwege de toon en inhoud van de sommaties van de aanvrager kan de vennootschap niet worden verweten dat zij na 3 juni een berustende houding heeft aangenomen. De rechtbank brengt de faillisementskosten van ruim € 2.400 daarom ten laste van de aanvrager. De aanvrager wordt ook veroordeeld in de proceskosten.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 30-07-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:21270
Zaaknummer: C/09/26/200 F
Rechters: R. Cats
Advocaten: H. el Tahiri Osruti en H.H.M. Meijroos
Wetsartikelen: 8 lid 2 Fw

RECHTSPRAAK

Lid telerscoöperatie moet contractuele vrijwaring nakomen na faillissement

Een lid van een telerscoöperatie moet de curatoren van de failliete coöperatie vrijwaren voor ruim € 45 miljoen aan teruggevorderde Europese landbouwsubsidies.

De rechtbank Den Haag oordeelt dat het lid bewust in strijd met de GMO-regelgeving heeft gehandeld door, ondanks het door de (inmiddels failliete) coöperatie opgestelde plan van aanpak, feitelijk de regie over de eigen afzet te behouden. Daardoor bleef sprake van een ernstige inbreuk op de erkenningscriteria voor producentenorganisaties en werd de erkenning van de coöperatie met terugwerkende kracht ingetrokken. De reeds ontvangen subsidies werden vervolgens door RVO teruggevorderd.

Na het faillissement vorderen de curatoren nakoming van de contractuele vrijwaringsverplichting die tussen de coöperatie en het lid was overeengekomen. De rechtbank oordeelt dat de curatoren een vordering toekomt tot nakoming van de in de overeenkomst opgenomen verplichting tot vrijwaring voor alle schade als gevolg van het handelen in strijd met de GMO-regelgeving. Het beroep van het lid op de contractuele uitsluitingsgrond faalt. Volgens de rechtbank staat deze uitsluitingsgrond niet in de weg aan de meest verstrekkende vrijwaringsverplichting. Bovendien kan het lid zich daarop niet beroepen, nu het zelf de inbreuk op de erkenningscriteria heeft veroorzaakt die tot de terugvordering van de subsidie heeft geleid.

Omdat de curatoren nakoming van een contractuele vrijwaringsverplichting vorderen en geen schadevergoeding wegens wanprestatie, is er volgens de rechtbank geen plaats voor toepassing van de schadevergoedingsregels, waaronder een beroep op eigen schuld. Ook het verweer dat de curatoren de schade mede hadden kunnen verhalen op een andere, met het lid verbonden vennootschap wordt verworpen.

Voor zover de curatoren daarnaast vergoeding van het volledige boedeltekort vorderen, wijst de rechtbank die vordering af. Naar het oordeel van de rechtbank hebben de curatoren

onvoldoende onderbouwd welke overige boedelschulden en faillissementskosten het gevolg zijn van het handelen van het lid. Wel staat het causaal verband vast tussen het handelen van het lid en de door RVO teruggevorderde subsidie. De omvang van de vrijwaringsverplichting wordt daarom vastgesteld op het bedrag dat RVO nog van de boedel vordert, te weten circa € 45 miljoen, te vermeerderen met de wettelijke rente.

N. Gamliël, september 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 22-07-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:21091
Zaaknummer: C/09/684729
Rechters: A.M. Boogers, J.J. Kuipers en M.E. Voorrips
Advocaten: mr. R.J.H. Berghuis en J.M.A. Wintgens-van Luijn
Wetsartikelen: 6:23 BW, 6:95 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Pluraliteit blijkt uit kortlopende lening uit jaarrekening over 2023

De rechtbank spreekt het faillissement uit van een vennootschap, terwijl het bestaan van een concrete steunvordering niet is aangetoond. Uit de jaarrekening over 2023 blijkt van een of meer andere schuldeisers met een of meer vorderingen van bijna € 30.000. Het actief was in 2023 ontoereikend om deze schulden te voldoen. Over 2024 is geen jaarrekening gedeponeerd en de schuldenaar heeft de pluraliteit van schuldeisers niet betwist.

Een vennootschap ('verzoekster') vraagt het faillissement aan van een andere vennootschap ('de schuldenaar'). Verzoekster was samen met de schuldenaar aandeelhouder van een derde vennootschap. Verzoekster heeft deze aandelen verkocht aan de schuldenaar en aan de schuldenaar een geldlening verstrekt. Volgens verzoekster komt de schuldenaar haar betalingsverplichtingen niet na. Verzoekster kan geen concrete steunvordering laten zien, maar stelt dat uit de omstandigheden van het geval blijkt dat sprake is van pluraliteit van schuldeisers.

De rechtbank gaat mee in het verzoek. De pluraliteit blijkt naar het oordeel van de rechtbank uit de jaarrekening over 2023, waaruit valt af te leiden dat verweerster in ieder geval één andere schuldeiser had. In de jaarrekening over 2023 waren namelijk schulden met een looptijd van hoogstens een jaar opgenomen van bijna € 30.000. Ondanks het feit dat de looptijd van deze schulden inmiddels is verstreken, acht de rechtbank aannemelijk dat de schulden in 2026 nog steeds bestaan, omdat het actief dat is vermeld in de jaarrekening over 2023 niet toereikend was om de schulden te voldoen. De jaarrekening over 2024 is niet gedeponeerd, dus daaruit volgt niet het tegendeel. De schuldenaar is niet verschenen en heeft dus ook niet betwist dat zij meerdere schuldeisers heeft. Omdat ook aan de overige voorwaarden voor de faillietverklaring is voldaan, spreekt de rechtbank het faillissement uit.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam
Datum uitspraak: 28-07-2026
ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:9974
Zaaknummer: FT RK 26/335
Rechters: C.G.E. Prenger
Advocaten: P.E.M. Kosters
Wetsartikelen: 6 Fw

RECHTSPRAAK

Oplegging bestuursverbod na schikking. Met wenk

Een curator heeft een bestuurdersaansprakelijkheidszaak geschikt. Onderdeel van de schikking is dat aan een van de (indirecte) bestuurders een bestuursverbod wordt opgelegd voor de duur van vijf jaar. De rechtbank wijst het gevorderde verbod toe.

De curator van twee vennootschappen (waaronder RegioIsolatie B.V.) heeft, nadat hij de (indirecte) bestuurders aansprakelijk heeft gesteld, een schikking getroffen. Die schikking houdt onder meer in dat de rechtbank wordt gevraagd het bestuursverbod dat is gevorderd ten aanzien van een van de bestuurders ('de bestuurder') op te leggen voor de duur van vijf jaar. In de vordering is een uitzondering gemaakt voor de persoonlijke holding van de bestuurder.

De rechtbank overweegt dat, gelet op de inhoud van de vaststellingsovereenkomst, tussen partijen niet meer in geschil is dat de bestuurder zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld in de zin van artikel 2:248 BW en dat het aannemelijk is dat deze onbehoorlijk taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Ook aan de andere voorwaarden van artikel 2:248 BW is voldaan. Daarom is naar het oordeel van de rechtbank voldaan aan de voorwaarden van artikel 106a lid 1 sub a Fw. De rechtbank legt het gevorderde bestuursberbod op.

Wenk

De rechter heeft in het dictum van het vonnis zelf niet geoordeeld dat de bestuurder aansprakelijk is op grond van artikel 2:248 BW. Strikt genomen is voor oplegging van een bestuursverbod op grond van artikel 106a lid 1 sub a Fw wel vereist dat de rechter dit bij onherroepelijk geworden uitspraak heeft geoordeeld. De rechtbank kiest echter, net als de curator en de bestuurder, voor een pragmatische weg en legt het in de schikking overeengekomen bestuursverbod neer in een vonnis. Volledigheidshalve overweegt de rechtbank in het lichaam van de uitspraak wel dat tussen partijen niet ter discussie staat dat de bestuurder aansprakelijk is op grond van artikel 2:248 BW. Materieel is dus voldaan aan de voorwaarde die artikel 106a lid 1 sub a Fw stelt. Deze pragmatische route naar een bestuursverbod is, hoewel niet in overeenstemming met de letter van de wet, in gevallen die

zich daarvoor lenen voor zowel rechters als curatoren voor navolging vatbaar.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland
Datum uitspraak: 19-02-2025
ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2025:633
Zaaknummer: C/18/225341 HA ZA 23-185
Rechters: P.J. Duinkerken, R. Bootsma en N.A. Baarsma
Advocaten: T. van Dijken en J.J. Gevers
Wetsartikelen: 2:248 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

Verrekening na cessie van tot de boedel behorende vordering door curator

Na cessie van een tot de boedel behorende vordering door de curator beroepen de schuldenaren zich op verrekening met hun eigen vorderingen op de gefailleerde. Het hof oordeelt dat artikel 53 lid 3 Fw overeenkomstig van toepassing is op de cessionaris, zodat de gegrondheid van de tegenvorderingen moet worden beoordeeld. Het beroep op verrekening slaagt uiteindelijk niet.

Bridge Benelux B.V. ('Bridge') had uit hoofde van franchiseovereenkomsten vorderingen op vijf franchisenemers wegens onbetaalde fees. Na het faillissement van Bridge heeft de curator deze vorderingen aan de voormalige bestuurders van Bridge gecedeerd. De franchisenemers beroepen zich op verrekening met tegenvorderingen op Bridge. De rechtbank Limburg had deze tegenvorderingen in 2015 toegewezen, waarna de procedure als gevolg van het faillissement van Bridge op grond van artikel 29 Fw werd geschorst. De veroordeling van Bridge is daardoor formeel niet vernietigd.

Het hof overweegt dat wanneer de curator een tot de boedel behorende vordering aan een derde cedeert, artikel 53 lid 3 Fw overeenkomstig van toepassing is. De cessionaris kan zich daarom niet op artikel 6:136 BW beroepen om een verrekeningsverweer te laten passeren op de grond dat de gegrondheid van de tegenvordering niet eenvoudig is vast te stellen. Het hof moet de tegenvorderingen van de franchisenemers dus inhoudelijk beoordelen. Hoewel een eerdere veroordeling van Bridge tot betaling van deze tegenvorderingen formeel nog bestaat, zijn de daaraan ten grondslag gelegde grondslagen in een later, onherroepelijk arrest inhoudelijk verworpen. Die oordelen hebben gezag van gewijsde. De franchisenemers hebben onvoldoende gesteld voor het bestaan van een materieel liquide tegenvordering en het beroep op verrekening faalt.

Steef van den Boogert, september 20226

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 12-05-2026
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2026:1215
Zaaknummer: 200.352.539_01
Rechters: S.M.J. Korthuis-Becks, C.M.E. Lagarde en C.B.M. Scholten van Aschat
Advocaten: H. Knotter en R. Janssen
Wetsartikelen: 53 lid 3 Fw, 6:136 BW en 29 Fw

RECHTSPRAAK

Schorsing uitvoerbaarverklaring bij voorraad afgewezen. Het belang van de curator bij verhaal prevaleert.

Geen schorsing van uitvoerbaarverklaring bij voorraad van een veroordeling tot betaling van het faillissementstekort. Het belang van de curator bij behoud van verhaalsmogelijkheden weegt zwaarder dan het belang van de DGA.

Deze uitspraak betreft een incident ex artikel 351 Rv in een hoger beroep tegen een vonnis waarbij de DGA hoofdelijk aansprakelijk is gehouden voor het faillissementstekort van TTC Grevelingendam B.V. De rechtbank heeft voor recht verklaard dat sprake was van kennelijk onbehoorlijk bestuur en de DGA onder meer veroordeeld tot betaling van het faillissementstekort, alsmede van een voorschot van € 3.500.000 daarop.

De curator heeft het vonnis tot op heden niet geëxecuteerd. De DGA heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank. In het incident verzoekt de bestuurder schorsing van de uitvoerbaarheid bij voorraad totdat arrest wordt gewezen dan wel schorsing onder de voorwaarde dat de DGA zekerheid stelt.

Voor de beoordeling van het incident is van belang dat een veroordeling uitvoerbaar moet zijn, ook als daartegen hoger beroep is ingesteld. Hiervan kan worden afgeweken als het belang van (in dit geval) de DGA zwaarder weegt dan het belang van (in dit geval) de curator om de uitspraak uit te kunnen laten voeren. Hierbij wordt niet gekeken naar de kans van slagen van het hoger beroep. Wel kan het hof gevolgen verbinden aan de uitvoerbaarheid als de beslissing van de rechtbank op een kennelijke misslag berust. Als de rechtbank gemotiveerd heeft toegelicht waarom de beslissing uitvoerbaar bij voorraad is, dan moet de eiser uitgebreider motiveren waarom van de beslissing van de rechtbank moet worden afgeweken.

De DGA heeft niet gesteld en ook is niet gebleken dat het vonnis van de rechtbank berust op een kennelijke misslag. Daarom dient het hof enkel te beoordelen of het belang van de DGA zwaarder weegt dan het belang van de curator.

De DGA voert aan dat onmiddellijke executie leidt tot een aanzienlijk restitutierisico, omdat

een eventueel betaald voorschot in de boedel zal verdwijnen en niet kan worden terugbetaald indien het vonnis in hoger beroep wordt vernietigd. Daarnaast stelt hij dat executie kan leiden tot zijn persoonlijk faillissement. Het belang van de curator is het veiligstellen van verhaal voor de gezamenlijke schuldeisers.

Het hof erkent dat sprake is van een reëel en substantieel restitutierisico. Indien het vonnis wordt vernietigd, heeft de bestuurder slechts een concurrente boedelvordering tot terugbetaling van hetgeen hij heeft voldaan.

Toch leidt dit niet tot schorsing. Doorslaggevend is dat de curator uitdrukkelijk heeft verklaard ontvangen bedragen niet onder schuldeisers te zullen verdelen, maar deze apart te houden totdat de aansprakelijkheidsveroordeling in kracht van gewijsde is gegaan. Indien het vonnis in hoger beroep wordt vernietigd, zullen de ontvangen bedragen worden terugbetaald. Daarmee acht het hof het restitutierisico voldoende afgedekt.

Ook het beroep op dreigende onomkeerbare persoonlijke schade slaagt niet. De bestuurder heeft volgens het hof onvoldoende inzicht gegeven in zijn financiële positie en die van de betrokken vennootschappen. Daardoor kan niet worden vastgesteld dat executie daadwerkelijk tot een persoonlijk faillissement of andere onherstelbare gevolgen zal leiden. Evenmin kan betekenis worden toegekend aan het subsidiaire aanbod om zekerheid te stellen, omdat niet concreet is gemaakt welke zekerheid kan worden verstrekt en of deze voldoende verhaal biedt voor de curator.

Het hof concludeert dat het belang van de DGA minder zwaar weegt dan het belang van de curator. Het hof wijst de incidentele vordering daarom af. De hoofdzaak wordt voortgezet.

A.M.H. Nolte, september 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 14-07-2026
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:4593
Zaaknummer: 200.363.232
Rechters: G.R. den Dekker, C. Bakker en R. Verkijk
Advocaten: P.J.P. Huizen en E.E. Neele
Wetsartikelen: 351 Rv

RECHTSPRAAK

WHOA. Afwijzing verzoek tot homologatie na afkoelingsperiode

Afkondiging afkoelingsperiode, gevolgd door afwijzing verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode en verzoek tot homologatie van het akkoord. Onvolledige informatie en nakoming van het akkoord onvoldoende gewaarborgd.

Inleiding

In het WHOA-traject van een onderneming die een café-restaurantbedrijf exploiteert ('de onderneming') doet de rechtbank Den Haag driemaal uitspraak op respectievelijk een verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode ('afkoelingsverzoek'), een verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode ('verlengingsverzoek') en een verzoek tot homologatie van een akkoord ('homologatieverzoek'). De onderneming heeft als gevolg van de coronacrisis een overmatige schuldenlast opgebouwd. Een herstructurering is nodig om een faillissement af te wenden.

Afkoelingsperiode

Nu door bepaalde schuldeisers beslag is gelegd en de gemeente Den Haag heeft aangekondigd beslag te leggen, is een afkoelingsperiode noodzakelijk om de onderneming gedurende het akkoord-traject te kunnen voortzetten. Het verzoek daartoe wijst de rechtbank Den Haag toe, zij het voor de duur van twee maanden en onder de voorwaarde dat bij een eventueel verlengingsverzoek actuele financiële informatie moet worden verstrekt (ECLI:NL:RBDHA:2026:21075). Het aanvullende verzoek tot opheffing van reeds gelegde beslagen wordt afgewezen vanwege een gebrek aan noodzaak.

Bij de behandeling van het verlengingsverzoek komt de rechtbank Den Haag in eerste instantie tot het oordeel dat belangrijke vooruitgang is geboekt (art. 376 lid 5 Fw), maar dat niet meer is voldaan aan de voorwaarden van artikel 376 lid 4 Fw. Uit de aanvullende financiële stukken blijkt namelijk dat de onderneming (opnieuw) verlieslatend is en kosten zijn gemaakt die overigens niet waren meegenomen in de prognose bij het afkoelingsverzoek.

De rechtbank Den Haag concludeert dat niet is gebleken dat de onderneming aan haar lopende verplichtingen kan voldoen en wijst het verlengingsverzoek af (ECLI:NL:RBDHA:2026:21072). Zeven dagen na de beschikking waarin het verlengingsverzoek is afgewezen, verzoekt de onderneming om homologatie van het akkoord.

Verzoek tot homologatie

De onderneming verzoekt om homologatie van twee akkoorden ('het akkoord'). Hoewel ruim 94% van alle vijf klassen (de rechtbank doelt kennelijk op 94% van de schuldeisers in de vijf klassen) heeft ingestemd en het draagvlak dus zeer groot is, wijst de rechtbank Den Haag het verzoek op twee gronden af.

Allereerst is het akkoord onvolledig en van onvoldoende kwaliteit. Volgens het deskundigenrapport van de accountant volstaat een wijziging van het businessmodel om de winstgevendheid te vergroten, maar uit een later bericht van diezelfde accountant dat ter zitting is besproken, blijkt dat ook kostenbesparende maatregelen nodig zijn. Dit hebben de stemgerechtigden niet kunnen meewegen, terwijl dat volgens de rechtbank wezenlijk is voor het bepalen van hun positie. Ten tweede is de nakoming onvoldoende gewaarborgd. Het akkoordbedrag wordt gefinancierd uit de operationele kasstroom, maar de financiële stukken tonen niet aan dat de onderneming voldoende kasstroom zal genereren. Externe financiering wordt op geen enkele wijze onderbouwd of toegelicht. Daardoor behelst het akkoord in wezen 18 maanden uitstel van betaling, zonder waarborg dat de schuldeisers iets betaald krijgen.

E. Dogan, september 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 17-07-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:21074
Zaaknummer: C/09/708437 FT RK 26-393, C/09/708440 FT RK 26-395, C/09/708436 FT RK 26392 en C/09/708438 FT RK 26-394
Rechters: L. Mundt, M.D.E. Leppens en M.W. Koenis
Advocaten: R.R.G.M. van Beurden
Wetsartikelen: 376 Fw, 384 lid 2 sub c Fw en 384 lid 2 sub e Fw

RECHTSPRAAK

De curator spreekt de ex-partner van de failliet aan tot betaling van huur wegens verblijf in de woning van failliet

De kantonrechter oordeelt dat de ex-partner onvoldoende gemotiveerd heeft betwist dat sprake was van een huurovereenkomst en veroordeelt de ex-partner om achterstallige huur aan de curator te betalen.

Gedaagde woonde in een woning van haar ex-partner die failliet is verklaard en stond ook op het adres van de woning ingeschreven in de Basisregistratie Personen. De curator stelde gedaagde ervan op de hoogte dat zij zonder recht of titel in de woning verbleef, en maande haar aan deze te verlaten onder vermelding dat zij huur of een gebruiksvergoeding verschuldigd was voor de periode dat zij in de woning verbleef. De toenmalige advocaat van gedaagde reageerde hierop met het standpunt dat gedaagde de huur conform de huurovereenkomst tijdig had voldaan, waardoor opzegging door de curator niet aan de orde was.

In deze procedure vordert de curator betaling van achterstallige huur. Gedaagde voert verweer en betwist dat tussen haar en haar ex-partner een huurovereenkomst bestond. Zij voert aan dat er sprake was van een gemeenschappelijke huishouding, waarbij woonlasten onderling werden verrekend.

De kantonrechter oordeelt dat tussen gedaagde en gefailleerde een huurovereenkomst heeft bestaan en veroordeelt gedaagde tot betaling van achterstallige huur aan de curator. Dit oordeel steunt in de eerste plaats op de e-mail van haar eigen (voormalige) advocaat, waarin het bestaan van een huurovereenkomst werd bevestigd. Hoewel gedaagde ter zitting stelde dat haar voormalige advocaat de inhoud van de e-mail naar de curator niet heeft afgestemd en buiten haar medeweten om had verstuurd, heeft zij dit betoog niet onderbouwd. Daar komt bij dat gedaagde structureel betalingen deed op betaalverzoeken met omschrijvingen zoals “*Twee maanden huur*”. Haar verweer dat niet zijzelf maar gefailleerde die omschrijving had gekozen, deed de kantonrechter af als onvoldoende toegelicht.

Gedaagde verzette zich ook tegen de uitvoerbaar bij voorraadverklaring. De kantonrechter erkent het belang van de curator daarbij, maar onderkent tevens het restitutierisico voor gedaagde. Bij vernietiging van het vonnis in hoger beroep resteert slechts een concurrente boedelvordering. Als waarborg wordt de curator verplicht een bankgarantie te stellen.

M. Pinar, september 2026

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 04-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:4988
Zaaknummer: 12104602 \ CV EXPL 26-573
Rechters: H.J. Berends
Advocaten: C. ter Braack en R. Dufour
Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Onbehoorlijk bestuur komt bestuurders Serenotex duur te staan

De rechtbank oordeelt dat de boekhoudplicht is geschonden. Daarmee staat vast dat het bestuur zijn taak onbehoorlijk heeft vervuld en wordt vermoed dat de onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Ter weerlegging van dit vermoeden wijzen de bestuurders onder meer op een mislukte order, de coronacrisis en de oorlog in Oekraïne. De rechtbank verwerpt dit beroep, omdat de vennootschap al vanaf de overname van een noodlijdende onderneming in 2016 niet levensvatbaar was.

In deze uitspraak staat bestuurdersaansprakelijkheid centraal. De curator van Serenotex B.V. spreekt de twee statutair bestuurders, tevens levenspartners, aan op grond van artikel 2:248 BW voor het boedeltekort van het faillissement. Serenotex had in 2016 de noodlijdende onderneming overgenomen voor een prijs die achteraf ver boven de werkelijke waarde lag.

De curator baseert de aansprakelijkstelling op het bewijsvermoeden van artikel 2:248 lid 2 BW. De curator kan zich op dit vermoeden beroepen, nu vaststaat dat Serenotex de administratie- en deponeringsplicht heeft geschonden. De rechtbank stelt in deze uitspraak vast dat de bestuurders de boekhoudplicht (art. 2:10 BW) hebben geschonden. Zo stond de voorraad jarenlang voor een veel te hoog bedrag op de balans, terwijl de bestuurders zelf wisten dat een groot deel daarvan incourant was. Daarnaast was een lening van De Klop ten onrechte als achtergestelde lening geboekt, terwijl daarvan geen sprake was en is een vordering van een gelieerde vennootschap wegens onbetaalde managementvergoeding nooit voorzien. Ook heeft Serenotex de deponeringsplicht (art. 2:394 BW) geschonden.

Uit artikel 2:248 lid 2 BW volgt dat wanneer niet is voldaan aan de deponeringsplicht (art. 2:394 BW) of aan de administratieplicht (art. 2:10 BW), het kennelijk onbehoorlijk bestuur vaststaat en dat wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. In deze uitspraak staat onbehoorlijk bestuur dus vast. De bestuurders hebben

geprobeerd aan te tonen dat het kennelijk onbehoorlijk bestuur niet de oorzaak is geweest van het faillissement, maar dat er andere feiten en/of omstandigheden zijn die een belangrijke oorzaak zijn van het faillissement. Zij hebben gewezen op onder meer een mislukte order bij Zeeman, corona, de oorlog in Oekraïne, de uitwinning van het pandrecht, maar zijn er niet in geslaagd het bewijsvermoeden te weerleggen. De rechtbank wijst erop dat de eigen cijfers van de bestuurders laten zien dat Serenotex al vanaf de overname in 2016 niet levensvatbaar was. Dit staat los van corona of de oorlog in Oekraïne. Het jaar 2021, het zwaarste coronajaar, gaf zelfs relatief de beste cijfers. Bovendien hebben de bestuurders zelf onbegrijpelijke keuzes gemaakt, zoals het uitlenen van USD 87.000 aan een andere vennootschap terwijl er geen liquiditeit was voor de eigen bedrijfsvoering en het financieren van voorraadinkoop met geld dat aan de Belastingdienst had moeten worden afgedragen. Onder meer op grond hiervan staat naar het oordeel van de rechtbank vast dat bestuurders hun taak als bestuurder van Serenotex kennelijk onbehoorlijk hebben vervuld als bedoeld in artikel 2:248 BW.

De rechtbank verklaart derhalve voor recht dat gedaagden hun taak als bestuurder van Serenotex kennelijk onbehoorlijk hebben vervuld en dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Ze worden hoofdelijk veroordeeld om aan de curator te betalen het faillissementstekort van Serenotex voor zover de schulden niet kunnen worden voldaan uit het boedelactief, zoals dit zal blijken te zijn na een te houden verificatievergadering, te vermeerderen met de boedelschulden, waaronder begrepen het salaris van de curator en de overige faillissementskosten. De bestuurders worden voorts veroordeeld tot betaling van een voorschot van € 700.000.

C.M.A. Knoben, september 2026

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 19-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2026:5191
Zaaknummer: C/08/334689 / HA ZA 25-193
Rechters: A.E. Zweers
Advocaten: P. Gorter en L. Meijerink
Wetsartikelen: 2:248 BW, 2:10 BW en 2:394 BW